



Pentti Oksanen

Pylsikki 3 (Päihde-Extra-Special)
K.P. Tikka
Salomonintie 5
54100 Joutseno

Aluksi saamme eteemme Maailma mukilol-festareiden "mainoksen". Näppärä, mutta olisi mielusti lukenut myös reportaasin festareilta! Muuten poikien(?) huumorin taso löi kaikessa sovinnaisuudessaan siinä maksan kioppehilla. Jallu-vaan murjaisee toki alempaakin. Piirrosjälki on surutonta. Poleeminen juttu "Miksi ihminen haluaa päihtyä", ei ana-

lyttisestä asenteestaan huolimatta yllä tuoreisiin näkökuuluihin aiheestaan.
Kaima -A.R.I. -hahmo pelastaa piirtäjänsä manalasta - tästä olisi ehkä lohjennut enemmänkin, mutta käsikirjoitus kaipaa kehittelyä, voikkoset. Ei sitä ensimmäistä ideanpoikasta kannata vielä paperille roiskia! Lehden liitteenä on vielä ilmeisen paneutuneesti laadittu Päihdekäyttäytymisen kuivaharjoittelupeli.

Nimetön (Samuli Vaittisen kootut sarjat)
Samuli Vaittinen
Vähä-Hämeenkatu 7 A 14
20500 TURKU

Sampan lehdestä löytyy arvoituksellisen skannan takaa sarjaa moneen menoon ja tunnelmaan. Se lienee san ansio ja puute. Aluksi saamme seurata Potteri Karhun seikkailuja 16 stripin verran, suurin osa ihan toimivia. Piirros on rempseätä, välillä löysää. Sitten pesee luentohumorina, Bätmannia ja Kvanttia, kunnes meidät yllättää lyyrininen ja huolella piirretty aukeama, jossa on kaksi kosmista ulottuvuutta luotaavaa piirrosta.

Poukkoilu lyriikan ja komikan välillä jatkuu läpi lehden, kenties se on tekijän tietoinen valinta, mutta sarjojen ryhmittely tunnelman mukaan vetäisi lukijan paremmin mukaan imuun.

GOKOOMA 5, 2/92
Gokooma
BOX 63
83501 Outokumpu
7,50mk

Gokooman harvojen sarja-antimien parasta lienee Nalle Virolaisen LITS-SPLÄT-PUM, splatterlehti-analyysi, jossa karhu on huolis-ään: ei kai niissä sarjoissa tapeta nalleja? Sarja saa uusia merkityksiä äskettäisestä ilta-päivälehtiöopista: poromies tappoi karhuoman ja poikaset. Herää kysymys, millaiset lehdet ovat väkivaltaivihdettä!

Hannu Saimen Paranoia on melko huolella tehty, juttu kulkee, kuvakuimat, rajaukset ja

siirtymät pelaavat kuten pitää, piirros on kuitenkin hieman kuollutta ja jotain jää puuttumaan - merkityskö?

KARJAPIANO 3
Wallininkuja 4 B 47
00530 Helsinki
12mk

Karjapiano tarjoaa sekä novelleja että vaihtelevan tasoisia sarjoja, joista Puhelin-agenttiperhön arkea, ei ole yhtään hullumpi, mutta miksi paljastaa heti kaikki ja pistää sarjan nimeksi Puhelin, ei kai lukijat sentään niin tyhmiä ole? V. Kangaksella on kaunis piirrosjälki, jota löytyy lisää jutuista Kosto, Taivastelijat ja Elävästä elämästä.

S. Rannan Tähdentieto on ihan hupa, ja hetken miettimisen jälkeen jopa syvälinen. Sääli vain painojälkeä... ja lehden teippiseläke tuo mieleen opintomonistein.

TUNARE
Juha Immonen
Karhunkatu 12 A 6
33520 Tampere
10mk

Kyllä Tunareen toiseenkin kertaan lukee. Onhan piirros hallittua ja tekstaus luettavaa, osa vitseistä jopa hauskoja. Väitän kolitapaturma: Pysy paissa kotoa-sarja on tuore ja mustanhupaisa. Mutta pelastaja-raiskaaja (tässä tapauksessa sheriffi) -variaation olen kyllä nähnyt jo riittävän monta kertaa, eikä se edes naurata!

LOS MEAT BROS. -Äiti ja tytär, nro.1
Juha Ruotsalainen
Veliamonkatu 4 B 29
40700 Jyväskylä
10mk+postik.

Kunnianhimoisen näköistä jälkeä, tämä "li-naveljesten", Juha Ruotsalaisen ja Matti Saineen, tuotos - sävyjä ja rasteryitä ei ole

säästely, ja ne toistuvatkin ihan kunnolla. Uskaltanen siis kaivella hieman syvemmältä. Kanssi houkuttelee kohtalaisesti, vaikka vaaleanvihreä-ruskea yhdistelmä on melkoinen, sisäkansi sisällysluetteloinen johdattaa tunnelmaan ja on luettava näköinen.

Ihan kaikki piirroksot eivät toimi; tyylit saattaa vaihdella jutun sisällä häiritsevästi ja joissain kuvissa on käytetty turhan monta varjostustapaa (rasteri, yhdensuuntainen viivoitus, ruudutus ja piikutus, jne.) toisinaan anatomia mättää. Mutta tarina kulkee kuvan ja tekstin voimalla eteenpäin vakaasti kuin veturi. Kuvakoot ja -kulmat ovat hallussa ja hallitussa käytössä palvelemissa juonta, eivät kikkalun vuoksi.

Jutut ja juonet vain valitettavan ovat laivoja: Psyko-mukaelma, triangeldraama ja murhatun aviomiehen maaginen kosto. Henkilögalleria on silmiinpistävän yksilöllinen: hyvät, pahat ja rakastuneet kaipaisivat vähän lihaa luidensa ympärille.

Murhattu aviomies toteaa olleensa paskialainen, mutta lähtee silti kostamaan, vaimon motiiviksi riittää lauha selitys: "... rikkaana leskenä sain laiskotella hienossa talossani..." Ei todistajia -sarjan viimeisen sivun voisi yhtä hyvin jättää pois, se ei tuo mitään uutta. Puun kosto on komeampi loppu, lukija kyllä tajuaa, etteivät poliisit tajua.

Kaikenkaikkiaan, kyllähän tämän lukee, vellesten seuraavaa lihasoppaa odotellessa.

AREENA 1/91(!)
Toijalan sarjakuvaseura c/o Veli Loononen
Kurisjärventie 1 B 9
37900 Toijala

Areena rävyttää Reima Mäkisen säpiseväällä kolmiväriskannella (musta,pun,sin), mutta ensiäukeama on valitettavan luotaantöytävä, sisällysluettelokin kuin lukujärjestys, onneksi jatko on lohdullisempi.

J.P. Valkeapään Nelos sivun erikoinen on todellakin nimensä verolinen ja grafiikka pelaa. Kaitsu lohkoo rennosti lukijolaisen Samin arkea, monossa ei säästy rehtorikaan. Jostakin syystä tuo riilumarei-piirrosta on tässä oikealla paikallaan.

Nikaestro-Valkeapään "Oikeasta elämästä" ei kyllä avaudu, piirros pelaa vain puoliksi, symbolit ovat kuluneita, piruja ja käärmelä. Saman tekijän Rovio on jo vahvemmillä jälillä: lyyristä itseilmaisuus.

Aivoriihi on Jarkko Leinin tarina avaruusolioiden elokuvaprojektista. Piirrosjäljessä on vielä kosolti hiomista mutta kuvakerronta kulkee hyvin, dialogi ontuu siellä täällä. Merkitystasolla tarina heittää hyvän kysymyksen.

Sinisalo ja Manninen lähettävät Viestin toiselle planeetalle ja herättävät vastaanottajissa ristiriitaisia tunteita - niin minussakin. En jaksa enää uskoa että avaruusoliot näytävät tulolta! Mannisen Viimeisen talon vedenpaisumusrealismin sijaan hyyttää runoilisesta.

Areenan lopuksi tarjoillaan vielä pari Reima Mäkisen sarjaa, joista Tippakuollun viimeiset kuvat jäävät jotenkin hiontamään verkkokalvoa (myönteisessä mielessä). Parodia luotaakin jostakin syvempää - "katselen elämää".

ZIPPO no 6
Reima Mäkinen
Halimajärventie 43
36100 Kangasala
5mk+2,10mk postim.

Lisää seikkailuparodiaa löytyy Reiman Lomasta Ziposta, jo kuudes laajaan. Värikkäässä kannessa seikkaillee Ayrton Prune, josta lehdestä kuuden sivun verran. Osassa Prune-juttujen kuvia on käytetty liikkeen kuvaamiseen ovelia "kubistisia katkoksia" mutta muuten en oikein tälle vauhtisankarille

lämpene.

Rexona - veri on vettä sakeampaa, yhteistyö Veli Loosen kanssa, sen sijaan on valian riemastuttava! Vaikka hän onkin "tosi paha", Rexona välttää sarjakuvien stereotyyppit pahasta naisesta. Hänhän vain tekee työtään. Veripalvelun erikoisosaston hyväksi ja yrittää pelastaa tyttärensä. Sitäpaitsi "kovapanos on kova juttu", tämä tati ei lupaa kysele.

Zippozone on päätoimittajan pienlentipaista, jossa myös tilausosoitella.

Mainitsenpa vielä että Naisten äänen toimistokunta ja Naisunionin väki lukivat Zippoani niin että hyvä kun edes takasin antoivat - ansaitsee siis leiman testattu feministillä.

DISCOMPOSITION 1 ja 2
Jukka Siika
Puskantie 38 K 30
60100 Seinäjoki
10mk/kpl

Discompositionit jyräävät lujaa jossakin angstin, sarjakuvan ja kuvataiteen soisesa välihuokassa, ilmaisu on paikoin huikkea piirroksen, valokuvakollaasin ja tekstin kakofonia. Välillä taas piirros kuolee valokuvasta koputun näköiseksi. Parhaimmat olisivat ansainneet monistetusta paremman painojäljen.

Teksti luotaa maailman pahuutta niin syvältä, että riipaisevimpien sanojen kohdalla tekstaus hajoaa sutuksi - eräänlaista automaattikirjoitusta - kun järkytys saa yllötteen. "Sairaus alkaa syntymästä."

Discompositioneilla menee jo niin lujaa että en tiedä mitä mahdollinen kolmonen tuo tullessaan. Voiko angstimmin enää mennä vai kääntyykö homma paradiaksi?

KOSKA SUSTA TULEE NAINEN?
Hessu Vuorinen
25mk

Jä tässä tulee - yllätys, yllätys - aimo annos naisen angstia! Jälki on rosoista ja epätaisaista, joukossa helmiä ja puudutusta, niin kuvan kuin tarinan osalta. Parhaimpia ovat Lenita Brown muuttuu mieheksi, Sairaskertomus, Minä olen myöhässä - mitä siitä, sekä Ai toi. Huikkea on Kissan tie -tarinan ruutu "ihminen voi syntyä madoksi".

Vaikka sanottavaa on paljon ja painavaakin, olisi opus voinut olla suppeampi. Osan kissatarinoista olisi huolelti voinut karsia ilman että viesti olisi kärsinyt. When I was an animal -jutut ovat kuvallisesti vähemmän kiinnostavia.

Tuntuuapa siltä että innostuneen omakustantajan paras ystävä on kriittinen ja hyvän päälle ymmärtävä kaveri, hovikriitikko, jolla on tuntemusta piirtäjän tuotannosta, mutta riittävästi etäisyyttä pitääkseen pään kylmänä.

RIDDLE
Juha Roikonen
Kolkankatu 4
15140 Lahti
10mk

Montakohan kertaa olen jo lukenut Jasson-kollin ja Zwarkin tarina? Ja aina aukeaa jotakin uutta! Kuten esimerkiksi Jasson osalta nuo joka sivulle ruutuun piilotetut ylimääräiset sivunumerot.

Jasso muuttaa yksidön, yksinään, ja joutuu konfliktiin paikallisten sienten kanssa. Onhan se väärin syödä pionompiään, mutta yksinälän taloudenpito on usein vähän niin ja näin. Yön pimeimpinä tunteina Suuri Maamuna tulee kostamaan sienten puolesta. Yksinäisyyden lohduksi Jasso pitää bileet, selviytyy lopuksi eroon itäkasveista ja toteaa optimistisena uuden päivän koittavan. Vaikeuksien kautta voittoa on siis.

Zwark-klovinin pako sietämättömästä tilanteesta on sitten taas lohduttomampi stoori, jo-

GOMIX

Kaikkien äitien pienlehti. Not.

Näppäriä 20-sivun sarjakuvapaketti à 5,-

Leikkypä postimerkit! Osoitteesta: Hannu Niessen Juvttentienkatu 9 70500 KUOPIO

KUUKUKKO 666

SARJANVALENTI 20 MK

J.VUORMA PUISTOT. 6 93100 PUDASJÄRVI

ka vetoaa meissä piilevään Chapliniin. Kun ei enää pysty pitämään hirviötä tyytyväisinä nau rittamalla niitä, täytyy lähteä, ja "vain lähtöminen on tärkeää".

Mitäpä voisoin tähän vielä lisätä, piirrosta tyylit, tai muusta... paras lienee lausua vain hal-tiotunut "iik ja muita kirkumasanoja!"